

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/269/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413202963
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413202963.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, proti odporcom: v 1/ rade Ing. P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G., L. Q. XXXX/XX, 2/ Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G., L. Q. XXXX/XX, zastúpená odporcom v 1/ rade, o zaplatenie 2.153,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7C/122/2013-103 zo dňa 05.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín zamietol návrh navrhovateľa zo dňa 20.05.2013, ktorým sa voči odporcovi v 1/ a v 2/ rade domáhal spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 2.153,55 eur, riadneho úroku vo výške 6 % ročne z istiny odo dňa 01.02.2013, úrokov z omeškania vo výške 2 % ročne z istiny odo dňa 01.02.2013 do zaplatenia s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Mal za to, že medzi účastníkmi nebolo sporné uzavretie zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi medziúver v sume 100.000,- Sk pri úrokovej sadzbe 9,80 % ročne. Ďalej mal za nesporné, že dňa 20.12.2012 navrhovateľ zaslal odporcom výzvu pred žiadosťou na okamžité splatenie úveru, kde ich vyzval na úhradu nedoplatku v celkovej sume 196,21 eur a následne 31.01.2013 im zaslal žiadosť o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 2.153,55 eur, vychádzajúc z čl. VI. ods. 2 písm. b) zmluvy o medziúvere a § 11 ods. 1, 2 písm. a) všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie. Ďalej vychádzajúc z ust. § 506 Obchodného zákonníka mal za to, že okamžité splatenie medziúveru možno požadovať iba vtedy, ak navrhovateľ od zmluvy odstúpi, s ktorým úkonom je spojený nárok na okamžité vrátenie zvyšnej časti úveru spolu s úrokmi. V konaní však navrhovateľ odstúpenie od zmluvy nepreukázal, a preto neboli splnené podmienky, ktoré pre okamžité vrátenie zvyšnej sumy vyžaduje zákon, resp. aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré musia byť v súlade s týmto ustanovením, a preto žalobu ako predčasnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. a), t. j. že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1, t. j. že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., t. j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Nestotožnil sa s právnym názorom okresného súdu, že okamžité splatenie medziúveru je možné požadovať vtedy, keď navrhovateľ od zmluvy aj odstúpil a až s týmto úkonom je spojený nárok na okamžité vrátenie zvyšnej časti úveru spolu s úrokmi, nakoľko žiadosť o okamžité splatenie úveru považoval za odstúpenie, resp. okamžité vypovedanie úverovej zmluvy, vychádzajúc jednak z ust. § 506 Obchodného zákonníka, ako aj z dojednaní obsiahnutých v čl. VI. ods. 2 zmluvy a § 11 ods. 2 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých ak poberateľ medziúveru v určených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok

alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, navrhovateľ je oprávnený požadovať okamžité splatenie úveru.

Odporcovia sa k odvolaniu napriek písomnej výzve súdu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 O. s. p.) rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní vo veci posúdil ust. § 506 Obchodného zákonníka ako kogentné, ktoré strany nemôžu svojou dohodou zmeniť, resp. ich vylúčiť. Okresný súd však opomenul ust. § 263 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa strany nemôžu odchýliť od ustanovení tretej časti Obchodného zákonníka upravujúce obchodné záväzkové vzťahy alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť, len v taxatívne vymedzených ustanoveniach, medzi ktoré však ust. § 506 Obchodného zákonníka nepatrí. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav vzhľadom k tomu, že sa tvrdeniami navrhovateľa a ním predloženými dôkazmi odôvodňujúcimi uplatnené nároky nezaoberal. Preto neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu vec opätovne prejednať a o uplatnených nárokoch navrhovateľa, vychádzajúc z uvedeného, rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.